

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012754
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119012754.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 11. mája 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

T. V., nar.: XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom : A. K. XXXX/XX, XXX XX C.,

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca august 2018 až doposiaľ v okrese S. ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoje maloleté dcéry Z. V., nar. X.X.XXXX a T. V., nar. XX.X.XXXX, obe bytom u matky V. V. v obci W. č. d. XXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a výška výživného bola určená aj rozsudkom Okresného sudu Trnava zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 37P/5/2018-81, právoplatným dňa 12.09.2018, a to tak, že je povinný prispievať na výživu dcéry Z. V. sumou 75,- € mesačne a na výživu dcéry T. V. sumou 75,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky V. V., pričom suma výživného bola upravená rozsudkom Okresného sudu Trnava zo dňa 07.05.2019, sp. zn. 21P/5/2019-54 tak, že obž. T. V. bol zaviazaný platiť výživné vo výške 110,- € na výživu dcéry Z. V. a sumu 90,- € na výživu dcéry T. V. v oboch prípadoch mesačne vždy do 15. dňa vopred k rukám matky, a hoci si obžalovaný T. V. bol vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým dcéram, neprejavil dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol plniť vyživovaciu povinnosť, ani nepožiadal o sprostredkovanie zamestnania príslušný úrad práce, čím mu za obdobie od mesiaca august 2018 do vydania tohto rozhodnutia vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 3.050,- €, (dlžná suma v rozsahu obžaloby rozšírená o výživné za 10 mesiacov [t.j. do rozhodnutia súdu] v rozsahu určenom rozsudkom OS Trnava zo dňa 07.05.2019, sp. zn. 21P/5/2019-54 na obe dcéry; pričom obžalovaný vykonal len úhradu v celkovej výške 600,- €),

teda

obžalovaný T.n V.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

a za sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 03.07.2019 pod sp. zn. 4 Pv 16/19/2207 obžalobu na (aktuálne) obžalovaného T. V., nar.: XX.XX.XXXX na skutkovom základe, ktorý bol totožný so skutkovou vetou, uvedenou v tomto rozsudku na vyššom mieste po vyčíslení aktuálneho nedoplatku na výživnom, ktorý mal súd za nesporný.

Súd po preskúmaní obžaloby nariadil vo veci termín hlavného pojednávania, pričom vo veci prebehli viaceré hlavné pojednávania.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný T. V. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovvej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná (vo väzbe k osobe obžalovaného, ktorý vinu uznal) k výrokom o treste a o náhrade škody. Súd v rámci procesu vyhlásenia o vine, zisťoval aj výšku nedoplatku na výživnom, ku dňu vyhlásenia, ako aj ku dňu prípadného ďalšieho termínu hlavného pojednávania, keďže obžalovaný žiadal čas na úhradu dlhu. Výška dlhu na výživnom, bola spoľahlivo zistená nielen vyhlásením obžalovaného, ale aj jeho výsluchom bola výška nedoplatku priamo priznaná aj obžalovaným a potvrdená poškodenou (presnejšie „osobou, do ktorej rúk mal obžalovaný prispievať“ - pozn. súdu), pričom dodatočná úhrada výživného bola v plnom rozsahu zdokumentovaná.

*** Výrok o treste ***

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že skutok priznáva a ľutuje. Má vedomosť o tom, že je dlžný peniaze na výživnom, ale snažil sa výživné uhrádzať podľa svojich možností a deti aj osobne navštevoval. Doma má kvôli výživnému peklo, nakoľko mu jeho matka, s ktorou žije stále pripomína, že neplatí výživné na deti. Dlh by chcel uhradiť, ale nemá ako. Chcel, aby mu rodina pomohla uhradiť aspoň časť výživného. Nechce ísť do výkonu trestu. Obžalovaný vie, že má dlh cca 3.000,- €. V rozhodnom období pracoval asi 4-5 mesiacov v spoločnosti VW (v roku 2018). Aktuálne pracuje v spoločnosti S., s.r.o. so sídlom A. XX, C., aktuálne zarába asi 600,- € mesačne, obžalovaný vie o vyživovacej povinnosti a aj to, v akej výške ju má platiť. Pracuje ako sezónny pracovník zmluvu mal mať do októbra 2020. Ohľadom platby výživného uviedol že počas daného obdobia prispel sumou asi 700,- € (vrátane vecných darov), okrem toho dával deťom na stranu vajčička a králikov z chovu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluchu svedkyne - poškodenej V. V., ktorá (na svojom prvom výsluchu - pozn. súdu - t.j. dňa 11.11.2019) uviedla, že od manžela odišli aj s deťmi od októbra 2017. Ohľadom výživného, toto obžalovaný neplatil od mesiaca august 2018 s výnimkou jedinej úhrady (ktorá je však už obsiahnutá v spise z dôvodu jej vykonania v prípravnom konaní - pozn. súdu). Od októbra 2017

videl deti asi 10- krát a to tak, že keď išli na sviatky ku krstnej mame dcéry a on býva pár domov vedľa nich, pričom vždy zastavili u bývalej svokry, kde sa zdržoval aj obžalovaný, nakoľko s bývalou svokrou majú dobrý vzťah a preto ju aj navštevujú, tak bol pri návštevách, aj to nie vždy. Následne sa stretli pri Tesco v Hlohovci, prišiel on na parkovisko cca 3-krát. A potom ešte raz prišiel pred dom. Telefonicky sa momentálne nekontaktuje, v minulosti volával aj častejšie, avšak to postupne prestalo. Ohľadom vecných darov a stravy, obžalovaný dal svojim deťom pár darčiekov, zrejme na naliehanie svokry, ktorá mu opakovane hovorí, aby sa o deti viac staral. Naposledy v auguste 2019 priniesol dcéram čokolády, džúsy, dve retiazky a použité knižky. Predtým ešte kúpil deťom menšie bábiky a dve plyšové hračky. Rok predtým (2018 - pozn. súdu), kúpil dcére tablet zo záložne. Podľa vedomosti svedkyne obžalovaný pracuje, má príjem a stará sa sám o seba, pričom toto uviedol aj na civilných súdnych pojednaniach. Svedkyňa predpokladá že pracuje ako robotník, ale nie je si istá. Skutočnosť, že obžalovaný neplatí výživné riadne a včas nemá na deti dlhodobé a ťažké následky, ale iba preto, že svedkyňa spoločne s deťmi býva u svojej matky spolu s jej priateľom, všetci pracujú a majú aj nadčasy, teda riešia stav na úkor svojho voľného času. Obžalovaný podľa informácií svedkyne tvrdil, že by v minulosti mal byť onkologickým pacientom (čo sa ale nepotvrdilo), mal mať tiež problémy s platničkou; svedkyňa má pocit, že problémy obžalovaného sú skôr psychického charakteru.

Svedkyňa - poškodená V. V. pri svojom následnom výsluchu dňa 11.05.2020 uviedla, že po poslednom výsluchu jej prišla čiastočná úhrada výživného vo viacerých etapách v sume 750 - €, pričom od podania obžaloby došlo k zmene výšky vyživovacej povinnosti. Obžalovaný sa nekontaktuje s dcérami, vo zvyšku svedkyňa zopakovala podstatné skutočnosti z predchádzajúcej výpovede.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- odpis RT
- ilustrácia v SP
- ilustrácia v reg. priestupkov
- ilustrácia GP
- vyčíslenie nedoplatku na výživnom poškodenou doručené dňa 07.05.2020
- kópia rozhodnutia zo dňa 25.11.2019
- rozhodnutie OS TT, sp. zn.21P/5/2019 zo dňa 07.05.2019
- ostatný spisový materiál

Zo odpisu RT bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k.: 0T/235/2017 zo dňa 29.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.09.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 1 roky so skúšobnou dobou 3 roky (pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona. Ostatné odsúdenia (okrem tohto 6. v poradí) sú aktuálne zahladené, resp. v rozsahu piatich predošlých odsúdení sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol v týchto konaniach trestaný.

Pri rozhodovaní o výške uloženého trestu prihliadol súd najmä na fakt, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. V minulosti bol odsúdený na podmienený trest za prečin zanedbania povinnej výživy, avšak z tohto sa osvedčil a hľadí sa naňho ako na netrestaného. V prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Trest. zák. (bol už za trestný čin odsúdený, pričom prihliadnuť môže na pričom na odsúdenia je potrebné prihliadať aj vzhľadom na čas spáchania skutku - september 2017, t.j. posudzovaný skutok je v dôsledku uloženia tohto trestu spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

0 - 24 mesiacov (táto výmera bola preto výmerou aplikovateľnou pre osobu obžalovaného).

K samotnej výške trestu súd poznamenáva, že už uloženie nepodmieneného trestu pri spodnej hranici trestnej sadzby považuje súd za dostatočné (ide o uloženie nepodmieneného trestu, ktorého efekt súd považuje za dostatočne odstrašujúci). Nad rámec uvedeného je potrebné dodať, že v dôsledku odsúdenia za skutok spáchaný v SD je možné očakávať konanie o neosvedčení v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia.

Na záver je potrebné dodať, že súd vykonával úkony smerujúce k uloženiu alternatívneho trestu (trestu povinnej práce), tieto sa však skončili bez úspechu, preto súdu uvedené ani nezahrnul do dokazovania.

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko dlh na výživnom nespĺňa pojmové znaky škody, navyše tento nárok bol priznaný poškodenej rozhodnutím tunajšieho súdu a je exekučne vymáhaný, súd nemohol rozhodnúť o náhrade škody a na jej úhradu zaviazat' obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.